Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31635
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

ꝛ utilitate q̄ndo q̄ntum ꝛ ꝑ quos uult unicuiq; suoꝝ
carismatū dona largit. debilitate partim capitis ꝛ dex
tre manus ablata. ceteroꝝ redintegrationem membroꝝ
distulit n̄ negauit. Si q̄dē p̄ n̄ multos dies ad n̄rm mo
nasterium aduecta. atq; incepta duas noctes ꝑmissa ꝑ
manere. integerrimam toci corporis sanitatem ꝑcep.
Ꝑtantis itaq; uirtutib ꝛ signis que fecit ꝑseruum suū
beatissimum Luitgerum glorificem dn̄m omnipotentē
qui ē mirabilis in scis suis. cui ē honor ꝛ glā in scā
amen.

Passio scoꝝ mrm tyburcii ⁊ Valeriani.

Almachius. urbis p̄fectus scos
dn̄i fortiter laniabat. ꝛ inhu
mata iubebat eoꝝ corpora dere
linqui. Valerianus u̇ atq; tybur
cius. ad hoc uacabant. cottidie.
ut p̄ciosas facerēt martyrum
sepulturas elemosinis ꝛ pie
tatibus insistentes. Interea ut solitum ē bonos adiut
mali. indicantur uniuersa almachio. que ꝑ eos dn̄s circa
egentes egerit. Et quā studiose q̄s ille occidi iusserat se
pelirēt. tentiq; ab apparitoribus almachio p̄sentant. Quos
almachius his ꝑtinus aggressus ē. ubis. Cum nobili
tatis tantus uos clarissimos fecerit nasci. cur supsti
cione q̄dam degeneres uos exhibetis. Nam facultates
uras audio uos nescio in quas uiles ꝑsonas expenden
do cōsumere. ac ꝓsceleribus suis puncto cū omn̄ glā
tradere sepulture. Unde dat intelligi q̄d concii n̄ri sint
q̄b; ꝓconiuratione honestam traditis sepulturam. Tyburci
primus ei respondit. Utinam dignent nos ut seruos suos
cōputare quoꝝ tu estimas nos ēē collegas qui cōtenserūt
q̄d uidetur ēē ꝛ n̄ ē ꝛ inuenerūt illud q̄d n̄ uidetur ēē
ꝛ ē. Almachi dixit. Q̄d ē q̄d uidetur ēē ꝛ n̄ ē. Tyburci
respondit. Omnia que in isto mundo s̄ que inuitant ho
mines ad mortē ꝑpetuam ꝑlenciam temꝑalem. Almachi
dixit. Et q̄d ē q̄d non uidetur ēē ꝛ ē. Tyburcius ꝛc. Vita q̄
futura ē. iustis. ꝛ pena que uidetur. iniustis. Exutoq;
latere uerum q̄d ueniat. s; in felici dissimulatione q̄d
oculis n̄ri cordis scimus uidere. oculis corporis subdu
cimus. ut cōtra sciam n̄ram que bono s̄ malis sermo
nib obumbrem. ꝛ que mala s̄ bonis sermonib ad
ornemus. Almachi dixit. Non puto q̄d mente tua lo
quaris. Tyburci ꝛc. Non mente mea loquar. s; ei
que in uisceribus mee mentis accepi. Almachi dixit.
Numq̄d tu ipē scis q̄d loqueris. Tyburcius respond.
Et noui ꝛ didici. ꝛ credo q̄d uniuersa que a me dicta
s̄ ꝑmanebunt. Almachi dix. Et ego q̄re n̄ aduerto.

quo ordine ista ꝓsequaris. Tyburcius respondit. Quia
animalis homo n̄ ꝑcipit ea que s̄ sps dei spālis. aut
iudicat omnia. ꝛ ipse a nemine iudicatur. Tunc subri
dens p̄fectus iussit amoueri tyburcium. ꝛ applicari
Valeriani. dixit ad eum. Q̄m n̄ ē sani capitis fr̄
tuus. saltem uel tu poteris dare responsum. Valerian
respond. Auditus tuus erronem patitur. q̄a uiam ser
monis n̄ri n̄ potes intueri. Prefectus dix. Nullus sic
errat sic uos erratis. qui relictis rebus necessariis ꝛ
utilib; ineptas sectamini. respuentes gaudia. ꝛ exercen
tes leta. atq; contempnentes omne q̄d uite blandimen
to concessum ē. illud tota mente suscipitis. q̄d saluti
cōtrarium inueniri potest. ꝛ gaudia inimicū. Vale
rianus dix. Locantes ꝛ ridentes. ꝛ uariis deliciis af
fluentes. uidi glaciali tempe transire ꝑ campos. In quib
campis stabant rustici pastinantes. ꝛ cū omni studio
sarmenta plantantes atq; spinosa rosarum surcula col
locantes. alii quoq; taleas inserebant. Cumq; ruris op
am nimio labore excolerent. tunc illi qui deliciebant
ceperunt laborantes irridere ac dicere. Infelices ꝛ mise
ri. istum supfluum laborem abicite ꝛ nobiscum gau
dentes. deliciis uos metipsos ꝛ uoluptatibus exhibete.
Quare sic insani duro labore deficitis. ꝛ uite uīe tem
pus strictissimis fatigationib occupatis. Et hec dicen
tes. soluebantur sup risu. ꝛ dabant plausus manuū
multis. ꝛ increpationib insultantes. Hec illis agen
tibus. serena tempa successerunt. ꝛ ecce floribus ro
seis uernantes campi nemorib; campiuis ornabant.
ꝛ crispas botronum sertas exhibebant suo partu sar
menta ꝛ uario genere tale arboꝝ melliflua poma gyg
nebant. in quib uidemus usq; hodie grām habundare.
ꝛ fructum pariter ꝛ decorem. Tunc gaudentib illis qui
putabant uani. ceperunt flere. qui uidebant sani. ꝛ
q̄ in sua fuerāt sapiencia gloriati inimia pestilencia
perierunt. ꝛ sera p̄ enitudine mugitum sui ocii gemi
tumq; reddentes. s̄ inuicem loquebant. Isti s̄ q̄s ali
q̄ndo indersu. laborem illoꝝ opprobrium putabamus.
uitam eoꝝ execrabamus ut miseram ꝑsonam eoꝝ iudi
cabamus indignam. ꝛ cōuentum eoꝝ sine honore. Isti
aut inuenti s̄ sapientes. ꝛ nos ꝓbamur miseri tunc
fuisse ꝛ insipientes ꝛ uani. quando n̄ ipsi laboraui
mus nec laborantib; auxilium ꝓlabore p̄stauimus.
quin immo eos in deliciis positi risimus ꝛ dementes
credidimus. q̄s fulgentes nunc aspicimus ꝛ florentes.
Ad hec p̄fectus ait. Sapient te q̄dē uideo ꝓsecutū. s;
n̄ ad interrogationē meā uideris dare responsū. Valerian
dix. Stultos nos ꝛ insipientes ēē dixisti. q̄o facultates